

Najstarejši
slovenski
dnevnik v
Ohio
Oglasli v tem
listu so
uspešni

ENAKOPRAVNOST

E Q U A L I T Y

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

The Oldest
Slovene
Daily in
Ohio
Best
Advertising
Medium

VOLUME XXV. — LETO XXV.

CLEVELAND, OHIO, MONDAY (PONDELJEK), MARCH 9, 1942.

STEVILKA (NUMBER) 56

VAŽNA BESEDA NAŠIM NAROČNIKOM, DRUŠTVOM IN OGLAŠEVALCEM

Depresija, iz katere smo komaj dobro izlezli, je umčila mnogo ameriških trgovin in obrti, zlasti hudo pa je vsled nje trpela tiskarska panoga oziroma manjše časopisje, ko je bilo mnogo listov prisiljenih prenehati z izhajanjem. Med clevelandskimi listi, ki so bili prisiljeni prenehati z izhajanjem, sta bila tudi znana češki in poljski dnevnik, dočim sta morala nemški in madžarski dnevnik popolnoma reorganizirati svoje podjetje.

Danes pa se obetajo temu časopisu, zlasti listom, ki se tiskajo v neangleškem jeziku, zopet velike težkoče, če ne morda celo katastrofa. Poleg ozkogrudnih in šovinističnih plemenkih in fašističnih naziranj, ki jih razvijajo razni eksponenti fašistične mentalitete v Ameriki, ki zahtevajo, da se ves tujjezični tisk sploh enostavno prepove, je ustvaril temu časopisu ogromne težkoče sedanjih vojnih položaj, v katerem je postavljena vsa in drenjava na vojno bazo, česar posledica je, da so se cene vseh živilskih kakor tudi vseh ostalih potrebsčin silno dvignile.

"Enakopravnost" ni bila ustanovljena za kovanje materialnega profita, zato je bila vsa leta svojega obstoja najcenejši list, zadovoljujoč se s tem, da krije svoje težke stroške. Ob sedanji draginji, ki je nastala, ko se silno zvišala cena papirja, tiskarskemu črnemu in drugim tiskarskim potrebsčinam, in ko so se zvišale plače vsega unijsko organiziranega tiskarskega osoba, pa je direktorij "Enakopravnosti" izprevideval, da mu je absolutno nemogoče še nadalje izdajati list ob cenah, ki so zavestovala pred 23 leti. — "Enakopravnost" in ž njo vredne tujjezične časopisje ima namreč popolnoma drugačno stališče kakor veliki ameriški dnevni, ki dobe za svoje oglase tisoče in tisoče dolarjev, saj računajo palec po 2 in pol in 3 dolarje in več, dočim stanejo njihove težke tisočake. Pri tem pa je treba jemati v poštew, da je delavstvo pri našem časopisu plačano z istimi unijimi, ki imajo proporcionalno mnogo nižje izdatke, ker kupujejo potrebsčine na debelo in jih torej mnogo pliče. Semo pač na istem stališču kakor vsi naši in drugi mali trgovci, ki ne morejo konkurirati z velikimi verižnimi trgovinami. — K vsem sedanjim težkočam je zdaj še to, da so mnogi naši slovenski fantje, ki imajo odšli ali bodo še odšli k vojakom, s čemer bo nastalo pomankanje zmožnih strokovnih moči.

To so tehtni vzroki, ki so nas prisili k zvišanju naročnine listu "Enakopravnost." S 1. aprilom bodo stope v veljavno glede naročnine sledeče nove cene: Za Cleveland po raznašalcih in po pošti izven Cleveland: \$6.50 za celo leto; \$3.50 za pol leta; \$2.00 za pol leta; \$2.25 za četr leta.

VAŽNO: Kakor rečeno, bodo stopile nove cene v veljavno z dнем 1. aprila. Kdor plača naročino do tega dne, bo plačal po starih cenah, pa bodisi da je plačal naročino ali naročino ZA NAPREJ. Kdor bo plačal pred 1. aprilom, recimo, celoletno naročino, bo naprej, bo plačal po starci ceni. Kdor pa bo plačal

(Dalje na 2. strani)

Kultura

MЛАДИНСКИ ЗВОР "SKRJANCI"

Danes zvečer ob 7:30 uredi se mladinskega pevskega zborja "Skrjančki" v Slovenskem domu na Recher Avenue. Starši so prošenji, da pošljemo otroke točno k vajam.

"SLOVANOVA" SEJA
Redna meseca seja pevskega zaborja "Slovjan" se bo vršila v nedeljki v navadnih prostorih. Članstvo je prošeno, da se je dolnoštevilno udeležijo.

MЛАДИНСКИ ЗВОР "SKRJANCI"
Vajo ima nočoj, točno ob 7.

FETDESET ANGLEZEV ZAJELO 5,000 ITALIJANOV

KAIRO, 8. marca. — Komite iz Kahra naznanja, da je petdeset angleških topnica pravljena "slamnatih mož" zajelo 5000 na prečrščenih Italijanov v naredili ogenj svojih leseni pušk realističen s tem, da so eksplodirali v svojih vrstah nekaj bomb, ki so grmele in se kadile.

Pripričajoča "četa" pa je obstajala iz cunji, obešenih na palice in kole, katere so smatrali Italijani za nadaljne angleške prečrščenosti, da imajo opravka s super- angleško četo. Angleži so vojake.

Krasna manifestacija zvestobe primorskih Slovencev

Na manifestaciji zvestobe primorskih Slovencev je bila navzoča ogromna množica naših ljudi. — Narod je spontano manifestiral svojo ljubezen in zvestobo do svoje nove kakor tudi stare domovine.

Shod primorskih Slovencev, ki se je vršil včeraj popoldne v Slovenskem domu na Holmes Ave., je bil veličasten. Obe veliki dvorani Doma sta bili natrpani naših ljudi; v gornji dvorani so slišali govornike potom mikrofonov.

Shod je odprl Mr. Marian Urbančič, ki je po predstavitvi odbora in po kratkem, potrebnem in stvarnem uvodu poklical besed dr. J. Mally-ja, jugoslovanskega konzula, ki je v lepo zamišljenih besedah naglašal vrline Primorcev ter citiral stihle njihovega goriškega slavčka Gregorčiča, nakar je slovesno obljubil, da jim bo jugoslovenski konzul v vseh ozirih na uslužbo in razpolago.

Po tem je pozval g. predsedovalj k besedi Mr. Rudeta Trošta, enega najboljših slovenskih govornikov, ki je s svojimi jedernatimi in izrazitim izvajanjem priklenil avdijenco tako tesno nase, da je pazno sledila vsaki njegovi besedi. Trošt kaže tudi vsi ostali govorniki so poudarjali, da to ni vojna, kaže so bile dosedanje vojne, temveč da je to besnenje krvoljih zveri, ki prične pravo vojno klanje šele potem, ko zasedejo to ali ono nesrečno deželo. Ves refren Troštovega govora pa je bil Nobenega odpuščanja ne Hitlerju ne nemštvu, temveč povračilo po svetopisemskem pravilu: oko za oko, zob za zob. Avdijenca se je strijnjal z njegovimi tezami ter ga burno odobravala.

Nato je bil pozvan k besedi g. Bratina, znan primorski Slovenski New Yorka, ki je prihitek iz ameriške metropole na ta shod. G. Bratina je pozval na vzočo k skupini borbi in čim temveč zdržanju vseh naših narodnih sil, da bomo po tej vojni vsi Slovenci združeni v skupni narodni državi, svobodni in demokratični Jugoslaviji.

Sijajen, stvaren in globoko zamišljen govor glavnega govornika dr. Borisa Furlana objavljamo na drugem mestu.

Zatem je Mr. Urbančič poklical k besedi msgr. Hribarja, znanega zavednega Slovenca in Slovana, iz čigar govor je sicer vidno žehtela velika ljubezen do vsega slovanstva, toda zdelo se je, da je posvečal preveč časa in pozornosti verskemu vprašanju, za katero na tem narodnostno - političnem shodu ni šlo, da molčimo o dejstvu, da so bili na shodu ljudje vseh prepričani in "nazorov". — Vsaka stvar ob svojem času!

Mr. Joško Penko, tajnik pripravljalnega odbora, je pozival zbrane Slovence na agilno organizirano akcijo, da se naša prizadevanja realizirajo ter dosežo mesto, kamor so namenjeni. Po zaključenih govorih je Mr. Marijan Urbančič prečital resolucijo predsedniku Rooseveltu ter pripomnil, da ima še druge resolucije, katerih ne more čitatiti, ker je čas prekratek. Resolucije, katere bomo pozneje objavili v našem listu, so bile soglasno sprejeti.

Pripričajoči odbor te zaslужne in potrebne akcije tvorijo sledči: Jos. Durn, Joško Penko, Louis Jerkič, Joško Jerkič, Mrs. Silbiter, Joseph Trebec, Ivan udeležijo.

Zavezniki bodo pričeli z napadalno vojno na Pacifiku

Proti Indiji in Avstraliji so na potu veliki konvoji, ker se bo od tam pričela napadna vojna proti Japoncem.

MELBOURNE, Avstralija, 7. marca. — Iz velikih konvojev vojaštva, ki plovejo preko Pacifika, in iz naznanih iz Washingtona in Londona, odkoder prihajojo glasovi o nameravani zavezniški ofenzivi, je razvidno, da se je pričelo delovati na načrtih, da se prične ofenziva iz Avstralije in iz Indije, s katero naj se vrže Japonce nazaj v Japonsko.

"Sovražnik mora vzdrževati zdaj dolgo komunikacijsko črto, katero mu lahko prerezemo, tako da bo postal brez vseh potrebsčin za svoje čete," je rečeno.

Drugi vladni voditelji izjavljajo, da zbira vlada Zedinjenih držav vse svoje maksimalne moči na jugozapadnem Pacifiku, kjer se bo pričelo z veliko ofenzivo, čim se ponudi prva prilika zanj.

Poročila iz Londona naznavajo, da plovejo preko Pacifika proti Avstraliji veliki konvoji z ameriškimi četami, tanki, letali, topovi in vso ostalo potreben opremo.

Odmevi napada na nemškega poslanika v Ankari

Policija je aretirala v zvezni z atentatom okoli 50 oseb, med njimi tudi neko ugodno rusko osebnost.

ANKARA, Turčija, 7. marca. — Kakor kažejo znamenja, se razvija kriza med turško-ruskimi odnosa, ki je turška policija zaprla s kordonom dohode in izhode iz ruskega konzulata v Istanbulu, nakar je prodrla s svojo zahtevo, da se ji predra neki osumljenc, ki je v zvezi z bombnim atentatom na nemškega poslanika Franza von Papen in njegovo ženo.

Turška policija v Istanbulu je v zvezi s tem atentatom aretirala v Istanbulu okoli 50 oseb. Policia je potegnila kordon okoli ruskega konzulata v Istanbulu o polnoči, ko je bilo rečeno, da je eden izmed osumljencev pogubil tja iskat zavetja. Poznejša poročila naznavajo, da je ruski konzul izročil dotično osebo turški policiji.

Visoki turški krogi pravijo, da je Turčija zelo razburjena zaradi poizkušenega atentata na nemškega poslanika, kateri napad je podvzel mlad Turk, Omar Tokat, ki je preživel skoraj vse svoje življenje v Bolgariji. Napadalec se je nahajal samo nekaj korakov od nemškega poslanika, ko je eksplodirala bomba, ki je napadalca raznesla.

Med aretiranimi osumljenci je tudi neka važna ruska osebnost. Aretiranci so priznali, da je imela biti poleg nemškega poslanika ubita še neka oseba, ki se nahaja zdaj v Bolgariji.

Na operaciji

Rojak Anton Ulčar, 1206 E. 170 St., se je preteklo soboto podal v Lutheran bolnišnico, kjer je bil operiran na nogi. Želimmo mu skorajšnje okrevanje!

NEUSPEŠEN JAPONSKI GENERAL IZVRŠIL HARAKIRI

Japonski general je izvršil samomor, ker ni mogel obvladati čet generala MacArthurja.

POLOŽAJ ZAVEZNIKOV NA DALJNEM VZHODU JE SILNO NEVAREN

WASHINGTON, 8. marca. — prisostvovali osebni predstavnik Douglas Mac Arthur je niki japonskega cesarja, nakar prejel verodostojna poročila, da so generalov pepel odnesli z letalom na Japonsko.

Ironija usode

Ironično je, da je japonski general izvršil harakiri v istih sobah hotela v Manili, v katerih je prej stanoval general MacArthur, poveljnik ameriških vojsk (vojaške kaste). General si je čet prerezal trebuh ter si izpustil drobove.

Ameriško topništvo v akciji

Artillerija generala MacArthurja je v zopetnem nenadnem presenetljivem napadu povzročila težke izgube med Japonci.

Ameriški topovi so s skritih pozicij uničili 29 trukov izmed 90, s katerimi so Japonci dovali vojaštvo proti fronti. Na teh 29 trukih je bilo ubitih okeno 2,500 Japoncev.

Prezavništvo japonskega cesarja

Poročila o generalu Masaharu Homma naznavajo, da je izvršil samomor pretekel mesec. Pogrebni obredi so se vršili za njim dne 26. februarja v Manili. Sežganju njegovega trupa so milij od Avstralije.

Japonci na Novi Gvineji

MELBOURNE, Avstralija, 8. marca. — Japonci so se izkrcali na otoku Nova Gvineja, ki je avstralski mandat. Sedem ur po prvem izkrcanju so pričeli svoje druge izkrcavanje. Nova Gvineja je oddaljena samo 400 milij od Avstralije.

NEMCI PRIZNAVajo OGROMNOST svojih vojaških IZGUB

Nemški vojaški krogi zdaj priznavajo, da so izgubili Nemci v Rusiji poldruži milijon mož.

PROSLAVA DNEVA RUSKEGA ŽENSTVA

BERN, 8. marca. — Oficijelni berlinski krogi so danes prisnali, da značajo nemške izgube v Rusiji doslej 1,500,000 mož, toda pravijo, da so te izgube absolutno znosne.

Prvi znaki gladu v Nemčiji Nemško ljudstvo je pričelo zdaj čutiti svoje prvo gladovanje. Nemški denar izgublja v vratolomu naglico svojo napakno moč. Ako ne prinese pomlad odločilnih zmag, bodo nacisti konfrontirani z največjimi težkočrami na domači fronti.

Kako ogromne so nemške izgube, je razvidno že iz dejstva, da je list "Die Deutschen Post," organ poštnega ministarstva, doslej objavljaj imena padlih poštnih uradnikov in pismonoš, zdaj pa izjavlja, da bo zaradi pomanjkanja prostora objavil dnevno "samo" 100 imen.

Akcija ruskih padačev MOSKVA, 8. marca. — Rusko vrhovno poveljstvo naznana da ruske padačke pobijajo Nemce za nemškimi črtami z isto ročnostjo kot može. Med padačkami so izvrstne ostrostrelke.

Danes se je v Rusiji proslavljal Dan ruskega ženstva, ki si je steklo že toliko nevenljivih zaslug v sedanji vojni. Zavzetje Sičevke

Po srditi dvostrukih bitkih so se zavzele mesto Sičevko, ki leži ob železnicu med mestoma Ržev in Vjazmo. V tej bitki je bilo ubitih 15,000 Nemalih črnci. Cestitamo!

Vile rojenice

Vile rojenice so se zglasile pri družini Mr. in Mrs. Anthony Zeleznik 8818 St. Catherine Ave. ter jima pustila v spomin zalo hčerko. Cestitamo!

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

»ENAKOPRAVNOST«

Owned and Published by

THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.

6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Po raznašalcu v Clevelandu, za celo leto	\$5.50
za 6 mesece	\$3.00; za 3 mesece
Po pošti v Clevelandu, v Kanadi in Mexici, za celo leto	\$6.00
za 6 mesece	\$3.25; za 3 mesece
Zadnjene države, za celo leto	\$1.50
za 6 mesece	\$0.50; za 3 mesece
Za Evropo, Južne Amerike in druge inozemske države:	
za 6 mesece	\$4.00 Z celo leto

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland,

Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

1300 let smo se naselili na zemlji, ki je bila brez gospodarja. Od tedaj prebivamo v njej v absolutni večini strinjeni na vsem podružju, z Italijani le v osamljenih mestih. Italijanski živej v mestih se je ohranil le s pomočjo raznarodovanja, izvršenega na škodo našega naroda. Kakor pijavke so italijanska mestna gospoda sesala našo narodno kri, postavljajoč v službo tega nečednega posla vsa sredstva in prednosti, ki jih dajeta denar in zemljiška posest, naklonjenost državne oblasti in pristranost zakonov. S prevarami in potvorbami so se italijanske mestne uprave skušale umetno vzdržati na površju v privilegiranem položaju izkorisčevalcev. A naš napredok je bil neizprosen: za naš razmah nam ni bilo potrebno raznarodovanje tujcev, dovolj je bilo, če smo ohranili svoje ljudi. Nam ni bilo treba ekonomskega izkorisčevanja Italijanov, dovolj je bilo, da smo se s svojimi močmi osvobodili njih gospodarskega pritiska, in naša materialna kultura je dosegla zavidljivo višino. Naš rod, mlad po svežosti svojih sil, je v dosegljivi bližini videl čas, ko tudi v mestih ne bo več odvisen od italijanske gospode in se bo njih oblast, zgrajena na krivici in zdrževana po izkorisčanju, zrušila. Šeststotisoč Jugoslovjanov proti tristotisoč Italijanov tako je bilo razmerje narodnosti v Primorju. Kako naj bi tedaj ne zaupali, da se bo po demokratskem pravilih izpolnila volja večine prebivalstva, po starem volja, ki je brezpogojno terjala priključitev pokrajine k Jugoslaviji? Drugačna rešitev se nam ni zdela mogoča! In vendar je zmagala laž, ena največjih laži zgodovine: laž, da so ti kraji italijanski, dovoljkrat ponavljanja, vedno znova in znova poudarjena, in mnogo premaljencev je začelo verovati v italijanstvo Julisce krajina. In belo je postal črno, in črnosrajčniki so prepredli zemljo, in zadrgnili mrežo, v katero so tako lokavo ujeli svoj plen.

Cesar ni dosegla laž, je dovršila prevara, najogabnejši zločin, ki ga premore iznajdljivost zla. Obstoj človeške družbe predpostavlja vzajemno zaupanje, a prevara izpodkuje osnovne mirnega sožitja prav s tem, da te osnove na videz prizna in se po njih ravna. Odeva se v plašč poštenosti in pravičnosti, da laže doseže svoj nizkotni namen. Zato je prevara pa zlo, iz katerega vse drugo zlo izhaja, bolj nevarno od vsakega odkritega nasilja. Kaj vse niso Italijani obljudili! V proglašu, ki je bil čitan z vseh priznic, je prvi italijanski guverner Petiti di Roreto novembra 1918. izjavil: "Sloveni! Italija, velika dežela svobode, vam daje iste državljanske pravice kakor drugim svojim državljanom. Dala vam bo še v vašem lastnem jeziku, in sicer mnogo več, nego vam jih je Avstrija dala. Vaša vera bo spoštovana, ker je katoliška, in katoliška je vera Italije. Slovenci, bodite prepricani, da bo Italija, velika, zmagovalna, skrbela za svoje državljane, neglede na to, kakšna je njih narodnost." 27. oktobra 1919. je zunanj minister Tittoni izjavil pred talijanskim parlamentom: Kot velesila ni Italija pravno vezana na določbe, ki so bile naložene malim državam za zaščito manjšin; toda po mojem mnenju je Italija obvezana k njih spoštovanju po svojih liberalnih tradicijah, ki so njena čast in ponos. Ljudstva tuje narodnosti, ki so z nimi zdržena, naj bodo prepricana, da nam je vsaka misel ugnetenja ali raznarodovanja tuja; da bosta njih jezik in kulturne ustanove spoštovana, in da bodo mogla uživati vse dobrote naše liberalne in demokratske zakonodaje.

In grof Sforza je kot zunanj minister v debati o Rapalski pogodbi izjavil, da obljudila Italija Jugoslovjanom najboljši svetovni zavoj. Odsljek naj oblast in vlad slonita na privoljenju naroda. Samoodločba ni zgolj fraza, marveč kategorično vodilo delavnosti, in državniki naj se zavedajo, da ravnajo na lastno nevarnost, če ga ne upoštevajo.

To veliko pismo svobode je oznanjalo pričetek nove dobe v življenju narodov. Po stoletnem tlačenju, po neizmernem trpljenju vojnih let naj bi narodi slednjič zaživeli svobodno, sproščeni pritisku, naj bi si slednjič sami krojili usodo, kot enakovredni član vesoljnega občestva delali v bratski slogi za napredek človeštva. In posebno mi, Slovenci in Hrvati, smo razumeli novi jezik nove dobe. Zaupali smo v veliko pismo svobode in trdno verovali, da nam pravice nihče ne more kratiti, kajti na strani pravice je bila tudi sila in trdna volja, da pravico ostvari. Za Wilsonom je stala mogočna ameriška armada, vsa prezeta z visokim duhom idealizma, pripravljena, da ponese, kakor neko Napoleonove armade, na vzhodnem zastavah svobodo v deželi Evrope. A novi jezik nove dobe so razumeli tudi drugi, ne samo mi: razumeli so ga sile reakcije, moči preteklosti in zla, in razumeli bolje nego mi. Potuhnile so se in sprejele novo vero na zunaj, govorile so jezik svobode, a mislite so drugače. Na videz so se uklonile zahtevane nove dobe, a le zato, da bi lažje dosegli svoj namen. In ta namen je bilo prav nasprotje vsega, kar je oznanjal Wilson: suženjstvo mesta svobode, nasilje oblasti mesta samoodločbe, osvajanje v svrhu političnega, ekonomskega in socijalnega izkorisčanja. Sile zla niso mogle uspeti na vsej čerti. Premočna je bila nova vera, preveč razširjena v razgibanjih ljudskih masah. In tako se je bilo treba da neke mere ukloniti novemu duhu časa. In do te mere, do te meje črte so bile ustvarjene narodne države, v katerih je bilo narodom dano živeti svobodno. A gorje onim, ki so ostali izven teh meja. S podvojenim silo se je srd reakcije izčišel, iztorgotil in osredotočil na plenu, ki mu je ostal, kakor da bi hotel nadomestiti po intenzivnosti, kar mu je odšlo na razsežnosti. Med onimi, ki so bili žrtvovani silam zla, smo bili Slovenci in Hrvati iz Primorja, smo bili Slovenci iz Korotana, so bili vsi bratje po krvi izven meja naše Jugoslavije.

Jugoslovjan iz Primorja smo bili žrtvovani utvari preteklosti s pomočjo in prevaro. Utvara preteklosti se imenuje Mito Rima: Dante, ki je dal Italiji skupni jezik, je Italijanom tudi vdihnil vero, da so neposredni nasledniki starih Rimljancev kot nekoč pred davnimi stoletji je in to poslanstvo Rima, da združuje pod svojo oblastjo vse svet, in zagotovi mir, ki naj bi bil vesoljen, ker bi obsegal vse človeštvo, organizirano v trdni enoti pod enim močnim gospodarjem. Od Dantega dalej živi v silehernem Italijanu zavest tega poslanstva, in sileherni Italijan meni, da mora to oporočko izpolniti in svetu naložiti rimski mir. Za nas, primorske Jugosloviane, je ta utvara pesnika postala stvarnost. Rim je nad nam začel izvrševati svoje poslanstvo, na konci meča nam je prinesel svojo kulturo, ki je nismo niti želeli niti potrebovali, in stvarnost so postale za nas pošastne vizije Dantevega pekla: plameni so zajeli telo in dušo našega naroda, zagorele so naše kulturne ustanove, v ognjenih zubljih gasnila dela naših kulturnih tvorcev.

Žrtvovani smo bili po eni največjih laži sedanjosti. Pred

so še zmeraj padali s poškodovani hiš in javnih poslopij.

Ko so prišli prvi bombniki, so skoraj vsi še spali in bolj občutljivi med njimi so vse jutro ostali v posteljah. A nekateri so iskali svoje sinove in hčere, matere in ocete po drugih mestnih predelih. Poiskovala sva skozi ulice. Zdaj sva lahko videla, kako nespatno je bilo. Trupa sta ležala vseprek. Največ je bilo mrtvih. Nekateri so bili samo ranjeni, pa je bilo boljše, če bi bili mrtvi. Nekoliko rešilnih avtomobilov je tulilo po mestu okrog, pa kaj pomagača dva, trije rešilni avti, ko so pa ulice vse polne mrtvih. Število majhnih tovornih avtomobilov se je skušalo preriniti skozi ruševine. Rešilni avtomobili, zasilo, z dvema človekom. Prvi je vozil, drugi držal roko na trobilu.

Bilo je joka in stoka, da bo ste otrokom in vnukom pripovedovali. Grmenje bombnikov. Žvižganje njihovih kril pri spuščanju. Treskanje bomb. Divje razsajanje vseh mogočih topov in strojnic. Potem avtomobilsko trobilo in tuljenje rešilnih vozov. In če ste se približali delom, kjer so padle bombe, kriki ljudi, ki jim je jeklo, leteče z neba, odneslo roko ali nogo. Nekje odalec sem slišal cerkvene zvonove. Bil je čuden glas, čisto drugačen. Bim — bam. Počasi. Močno. Glas z drugega sveta. Glas, kakor iz mračne preteklosti Cerkveni zvonovi. Da, danes je nedelja.

Chnigo in jaz sva napredovala, počasi . . . Stopala sva po ulici s trgovinami in pisarnami, natančno nisva vedela, kje — Vsak trenutek je treščila bomba izza ogla ali malo pred nama. Zdaj pa zdaj sva se stenila k zidu kakšne hiše in opazovala majhne, nevboje ljudi, ki so se zdeli kot mravlje, gomzeče naokrog. Tekali so zdaj sem, zdaj tja, stikajoč za bolj varnejši mesti. Tako strašno brezmočni so se zdeli pred svoravnikom z neba. Še misliti niso mogli.

Ravnova sva prečila neko stransko ulico, ko se razkošen črn avto ustavlja sredi nje . . . Nek tovorni avtomobil pred njo ga je prisilil, da je obstal, ker se je sam ustavljal. Zadnja vrata so zjala. Niso se dača zapreti, ker je voz bil natlačen s truplji in so nekateri, noge štrlele ven. Večina so bile moške noge, med njimi pa je bila noge mlade žene. S srebrnim čevljekom. Obstala sva in čakala, da bi tovorni avtomobil in črni avto poginala v ša s poto. Da bi šla naokrog, se nisva spomnila.

Bujil sem v zadnji del tegovnika, kar tako, brez misli. Nehote se vprašam, kaj se je zgodilo drugi nogi te deklince s srebrnim čevljekom. Zdaj sem, kaj je s stvarjo. Bila je na vrhu kupa. Najbrž ni imela časa obleči se, ko se je zgodilo. Vse, kar sem utegnil videti, je bil par belih nogavic. Vse kar je res, bila so bele, preden je tisto odgriznilo levo nogo kot lisica, kadar odgrizne nogo ptice. Živo meso — da, niko prizor.

Dva moža, ki sta po vsem videzu vozila to zasilno mrljšnico, sta se trudila, na bi na vrh načožila novo truplo. Konj je curljala z rok. Potem sta puščila. Ni šlo, nagajala je streha. Bila sta pa tam dva vojaka s puškama in govorila sta, da se mora napraviti rostor.

V želodcu se mi je nekaj zagnalo, ko sem opazil, kako sta se pripognila in začela premetavati triupla. Porčem sam v sebi: pa le nisem tako živ in trd, ko sem si mislil.

Končno pogledam v stran.

Ta mne kaže zapazim. Košček svetega, kakor robec velik, prilepljen skozi te razvaline. Plazila sva se in stiskala k zidu, kajti omek Pa so me sprejeti mravljinici. na rokah človeka, ki je vozil tovorni avto. Druge so bile bele, kot dekletovne nogavice, preden so se pomazale. Trg izza ogala je bil kakor nebo nad Beogradom, preden je Ribbentrop začel kričati v radio in preden so se bombniki podali na pot. Morad vse skupaj zveni kakor srednješolsko klobasanje, kaj morem za to. Povem vam natančno tako, kot je bilo in ravno to sem mislil, ko sem se razgledoval. Življenje je nenadoma postalo sama kri in pomazane bele nogavice in koščki neba, ki je včasih bilo posuto z zvezdami, zdaj pa je bilo vse polno črnih točk, ki so brenčale, kakor čebele . . .

Zdaj sva se zares izgubila. Noben od naju ni bil dolgo v Beogradu, sam sem komaj kdaj stopil iz "Srbskega kralja" zadnji mesec. Mimo tega, bomba se napravile tako podrtijo in razdrtje, da so poslopja, ki bi jih sicer utegnila, da se nisva mogla spomniti, da bi jih bila kdaj videla, ali pa so sploš, bila sam kup razvalin. Potem še sva od daleč zagledala petnadsatstopnino zgradbo Albanije in spoznala, kje sva . . . Kar sva videla, ko sva stala pred Albanijo, si velja zapomniti.

Jugoslovanski po-možni odbor

SLOVENSKA SEKCIJA

Moje zadnje poročilo, katero je bilo priobčeno dne 17. januarja, je izkazevalo v blagajni JPO, SS vsoto \$12,735.69. Do 19. februarja 1942 sem prejel še slednje prispevke:

John Lovšin, lokalni odbor št. 19, Aspen, Colorado, \$59.00; društvo Danica, Chicago, Ill., \$25.00; Joseph Germ, lokalni odbor št. 13, Sharon, Pa., \$150.00; John Petrovič, Chicago, Ill., \$5.00; John Premru, E. Norwalk, Conn., \$7.00; Glas Naroda, Neimenovani, \$2.00; tajnik društva Sv. Janeza Krstnika št. 65 KSKJ, \$27.00; Mary Meglich, Loretta, Wis., 50 centov; Agnes Benchan, Chicago, Ill., \$1.00; Anton Cvetkovich, Brooklyn, N. Y., \$516.46; John Jerič, Klub Ljubljana, \$40.03; Amerikanski Slovenec, John Jerič, \$11.00; Glas Naroda, Neimenovani v a n e, \$15.00; in Emma Shinkus, lokalni odbor št. 22, La Salle, Ill., \$204.75.

Nabranega do 19. februarja \$13,799.43
Čekovna knjiga 2.00

Ostane v blagajni \$13,797.43

Imena darovalcev v La Salle, Ill.: društvo Edinstvo \$25.00; po \$5.00 so darovali: Frank J. Bruder, Frank Spitzmiller, Frank Setinz, družina Jos. Furlan, Anton Ovnik, Mary Kastigar, in Charles Shinkus; po \$3.00 so darovali: Mrs. Frances Peterlin, Anton Piletič in Mary Hrovat; po \$2.00 so darovali: Leo Zevnik, Anton Mahnich, Sr., John Prazen, Janko Bros., Frank Struna, Alojzija Jeruc, Anton Baznik, Andrew Urbanc, Mrs. Frances Gende, Mrs. Frank Janc, Mary Ajster, st. Frances Oterpec in Joseph Ajster; po \$1.00 so darovali: Charles Pohar, Joseph Posevina, Louis Kossem, Jos. Majcen, Frank Yaklich, Anton Knafele, Jos. Brengant, Louis Spelic, Mrs. Martin Novian, Ludwig Lushnik, John Podregar, John Klopeč, Jos. Simonic, Mrs. Theresa Jordan, Carl Jordan, John Strell, Steve Mahnich, John Uranich, Jakse & Fritz, Jos. Jakse, Jos. Rady, Paul Ferencich, Henry Lushnik, Peter Tomshic, Jos. Miklavacic, Jos. Spelic, John Pohar, Frank Miakar, Frank Malley, Anton Homan, John Ojstersek, Vencel Obid, George Bizjak, Antonia Retnak, Frank Meznaric, Frank Kasig, Frank Lopac, Frank Podlinske, Andrej Verderbar, Frank Savnik, Anton Strukelj, Annie Dular, Matt Stančič, Mrs. Mary Borishek, Louis Danich, Mary Frkol, Louis Frank Bozik, Jos. Novak, Anton Sotosek, George Bizjak, Gorisek, Antonia Retnak, Doican, Alex Severt, Ante Strel, Mihalj, Mary Petek, Louise Strel, John Klobucar, Mary Strela Pelko, Joseph Anselmo, Veligosek, Jos. Strukelj, Savnik, Mrs. Cecilia Ovniček in Michael Zajec, Filipek, Anton O'Kleis, Ovniček in Michael Zajec, Plazar, Mrs. Frajh, Krasnič, John Uranich, Jos. Klančar, John Mocilar, Marija Uher, Theresa Strehar, Miklós, Mary Petek, Louise Strel, John Klobucar, Mary Strela Pelko, Joseph Anselmo, Veligosek, Jos. Strukelj, Savnik, Mrs. Cecilia Ovniček in Michael Zajec, Anton Homan, John Ojstersek, Slovenia onkraj morja, Leo Jurjovec, blagajni

NOTARJEV NOS
Humoreska
(Nadaljevanje)

— Eno dobroto pa le ki je drugi nimajo; pjet kolikor hočem, nos mi pa pordeči kakor drugim. Ostal je zvest svojemu tičnemu prepričanju in če mo dobre časopise. Največ selje pa ima, kadar kupček srebrnjake. Življenje je zvezdoček srebrnjake, če je v zvezdu. Ali je še prejšnji večer s palico v roki pravilno počnati obstajati. Če je v zvezdu, kar je v zvezdu. Romagne! je zavpljeno v zvezdu. Oni ga je pogledal in časi in mirno odgovoril: — Dober večer, govoril je.

— Kaj, ti govoris? — Kakšen pa ko živi! — Cigan! . . . Kaj pa v zvezdu? — Kaj, pa v zvezdu? — Kaj, pa v zvezdu? — Kaj

PROCES

PROTI RUSKIM ZAROTNIKOM.

Buharin: O arretaciji se je govorilo, ne pa o fizičnem uničenju.

Višinski: Ali ste nameravali pri arretaciji uporabljati nasilna sredstva? Ali je tako ali ni?

Buharin: Tako je.

Višinski: Vprašanje Buharinu in Jakovljevi nimam. Pred včerino obravnavao prosim, da se mi omogoči nekaj pripombe.

Predsednik sod. Ulrich: Prosim.

Višinski: Prvi o izjavi, ki je v zvezi z obtožbo zoper obtožence Pletnjeva in Levina. Prosim, naj se ta izjava pokaže zagovornikom teh obtožencev; na to pa naj se mi dovoli, da jo prečitam. (Izjava se pokaže zagovornikom).

Komodov: Zagovornika ne ugovarjata zoper to, da se izjava pridruži aktu.

Preds. sod. Sodišče pridružuje izjavo k aktu.

Višinski: Dovolite, da prečtam izjavo:

Državnemu pravdniku Zvezze SSR.

sodr. Višinskemu.

Seznanil sem se z obtožnico procesa desničarsko-trockističnega zarotniškega bloka, ki je bila priobčena 3. marca, in smo tam, da je moja dolžnost spoprotiti sledete:

Kot zdravnik Kremljevske Svetovne Uprave sem bil ob času poslednje bolezni Alekseja Maksimoviča Gorkega poslan k njemu v celo, da bi mu izvršil intravenalne injekcije.

Predsednik sodišča Ulrich. Obtoženec Buharin, ali imate kaj vprašanj priči Jakovljevi?

Buharin: Da. Vprašam pričo Jakovljevo, ali ve ona, da sem jaz prvi priobčil pogovor s Kamkovim in Kareljinom ob času boja zoper Trockega?

Jakovljeva: To vem, ali vem tudi to, da Buharin tedaj, ko je ob času najhujšega strankenga boja zoper Trockega sporočil o tem stvari, ni povedal vsega. Ni imel dovolj poguma, da bi odigrnil ves zastor, temveč privzdignil je samo majčken konček.

Višinski: Kaj je Buharin po vašem mnenju skril, kaj je zamolčal?

Jakovljeva: Zamolčal je to, da je zarota levih komunistov z levovalom L. G. Levina, dajal strofantine, kardiosola, glukozne in intravenalne injekcije, digalena, kardiosola, glukozne in strofantusom in strofantine (menda nemškega).

Opozorjam vas, da so se ta dnevi obolenja A. M. Gorkega takoj tudi potom intravenalnih podkožnih injekcij.

Tako sem n. pr. sam po navodilu ordinirajočih zdravnikov, predvsem L. G. Levina, dajal strofantine, kardiosola, glukozne in strofantusom in strofantine (menda nemškega).

Dobro se spominjam, da so občutno in intravenalne injekcije dajali tako mnogo bolj, kar je v celo, da bi mu izvršil intravenalne injekcije.

Buharin: Da. Vprašam pričo Jakovljevo, ali je mnogo bolj, kar je v celo, da bi mu izvršil intravenalne injekcije.

Jakovljeva: To vsem, ali vem tudi to, da Buharin tedaj, ko je ob času najhujšega strankenga boja zoper Trockega sporočil o tem stvari, ni povedal vsega. Ni imel dovolj poguma, da bi odigrnil ves zastor, temveč privzdignil je samo majčken konček.

Višinski: Kaj je Buharin po vašem mnenju skril, kaj je zamolčal?

Jakovljeva: Zamolčal je to, da je zarota levih komunistov z levovalom L. G. Levina svoje strofantine, ki se mi je zdela v celo, in čeprav je bila organizirana ob neposrednih aktivnih vodilnih vlogi Buharina samega.

Višinski: (Buharinu): Ali je res, da ste bili vi eden med ordinirajočimi zdravniki. To je bilo pomembno, ker jaz organizatorji zarote zoper Sovjetsko oblast, t. j. zarote levih komunistov in levih eserjev?

Buharin: Da. Bil je tak trenutek, ko sem se udeleževal pogovanj zarotne vrste, katera so se vršila potom Pjatakova.

Višinski: Kako dolgo je trajala ta "trenutek"?

Buharin: Trajal je razmeroma kratko, mislim, da nekaj mesecov.

Višinski: S kom ste se konkretno pogajali o zaroti?

Buharin: Priznavam dva kriminalna pogovora. Prvi pogovor je bil s Kareljinom. Pjatakovom in Kamkovim pred Brest-Litovskim mirom.

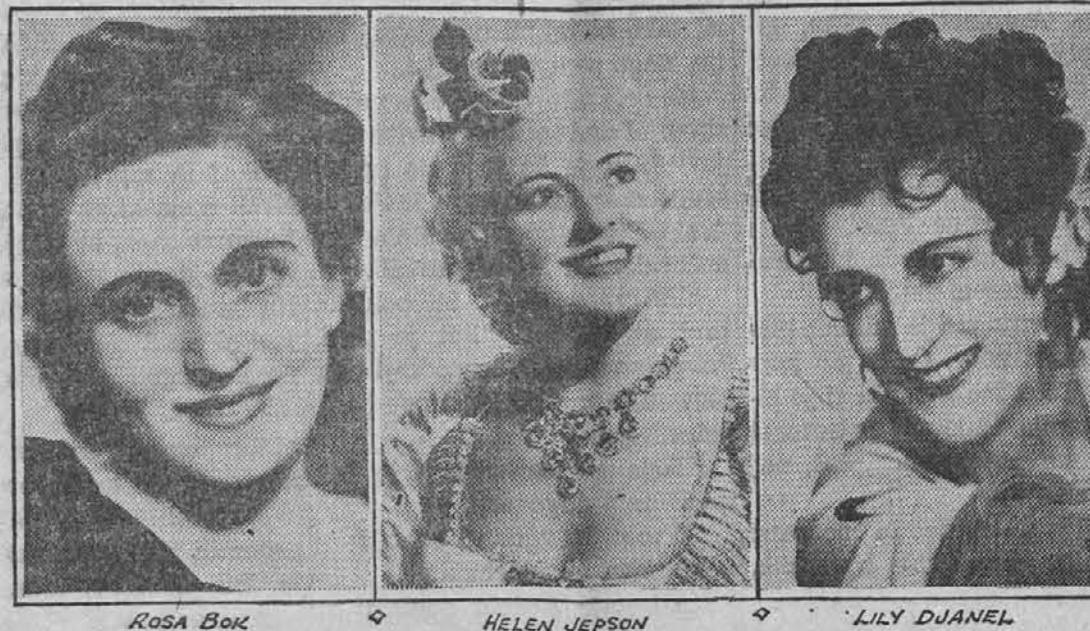
Višinski: Ali smatrate ta pogovor kot kriminalen?

Buharin: Da. Smatram. Drug kriminalen pogovor sem imel s Pjatakovim, ki je imel analogo, da vodi istotake vrste pogajanja s skupino levih eserjev, s Kamkovim, Kareljinom in še nekom.

(Dalje prihodnjič)

Znamenite pevke, ki bodo nastopile z Metropolitan operno družbo v clevelandski sezoni, 6. do 11. aprila

ROSA BOK

HELEN JEPSON

LILY DUJANEL

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

STANLEY WEYMAN:

Rdeča kokarda

Roman iz Velike revolucije

Tako govorec je preteče mahnil z roko in preden sem mu utegnil odgovoriti, je voz oddral in ga je pustil samega; siva, mrzla in gola pokrajina je v okvirju vrat nadomestila njegov obraz. Večerilo se je in do Villerauguesa smo imeli še uro. Kar dobro mi je delo, ko se je kočija premaknila, in sem pomislil, da sem ga rešen; najslajša pa mi je bila zavest, da mi sedi nasproti Deniza in da jo ljubim. Mrki pogledi, s katerimi me je prebadala markiza iz svojega kota, me niso motili; toda se vedno me je vznemirjal spomin na moža, ki sem ga bil pustil zadaj; njegove besede so mi brnele v glavi ter me navdajale z morečimi slutnjami. Zdaj nisem mogel več ugibati, zakaj ga imenujejo nimeškega pozigalca. Žareča sapa južnega mesta je puhela od njega in njegov glas je izražal strasti borb, starih kakor svet. Otožno sem premišljeval o tem, kar je bil rekel, in se spominjal podobnih besed, ki sem jih bil čul iz ust župnika Benitoa in barona de Geola; tako sem zamišljeno slovel v kotu majave kočije, vse do trenutka, ko smo se ustavili na vaški ulici.

Ponudil sem gospe de Saint-Alais roko, da bi laglje stopila z vozo.

"Ne, gospod!" Srdito me je odrinila. "Nikoli več se vas nočem dotakniti."

Mislim, da se je nameravala zapreti s hčerkijo v svojo sobo in me pustiti, da večerjam sam. Toda krčma je imela samo veliko izbo, ki je bila hkrat' obednica in kuhinja; alkova z umazano zaveso, ki je služila /damam v prenočišče, je bila tako majhna, da v njej ni bilo mogoč jesti. Markiza je bila vajena potovanja in jeza ji je pomagala, da se je s samoumevnostjo velike dame vdala v neizogibnost; toda Deniza, ki se je bila šele nedavno vrnila iz samostana, se je plašila krikov in kletvic, ki so se oglašale okoli nje, in je vsa bleda in boječa ždela na svojem stolu.

Več kot stokrat sem hotel planiti po koncu, da bi jo rešil teh duševnih muk; toda kolikokrat so me njene oči obdarile z radostjo, da so se za trenutek boječe srečale z mojimi, so me prosile, naj ne storim ničesar. Sicer pa je pričalo govorjenje pivcev, da so odpolnili iz Castreza, ki bi bili za vsako najmanjšo besedo zagnali krik: "Udarite po aristokratih!" Ostal sem tedaj miren in to je bilo nedvomno prav; a položaj je bil tako moreč, da bi se bil raz-

veselil celo barona de Geola, če bi bil prisel.

Rekel sem, da se markiza nidi menila zanje; a kmalu sem opazil, da je narobe. Ko smo počevrjali in je hrup prikelpel do vrhunca, me je poiskala v kotu, kamor sem se bil umaknil, in mi je vsem gnevom in studom, ki sta se tako vidno izražala na njenem obliju, zavpila na uho, da moram odriniti, kakor hitro se zasvitva dan.

"Ob zori ... ali pa še prej," je šepnila s togo. "To je ostydno! Kar poginiti mi je v tej krčmi. Kljub mrazu in temi bi se odpravila še to uro, če ..."

"Poizkusil bom govoriti z njimi," sem dejal in hotel stopiti k mizi.

Ujela me je za rokav in me tako besno uščenila v komolec, da bi skoro zakričala.

"Tepec!" je rekla. "Ali nashičete vse pogubiti? Samo besedice je treba pa smo izdani. Zdaj gre samo za to, da odrinemo ob zori. Spali ne bomo; in kakor hitro se zasvita—na pot!"

Nato je stopila h kočija, ki je sedel na našem mestu, in mu je tisto nekaj naročila. Ko je bilo vse urejeno, je hotela oditi za Denizo v alkovo. Na žalost pa je bila s svojo hojo sem ter tja že vzbudila pozornost pivcev; eden izmed njih jo je ustavil.

"Zdravico, gospa, zdravico!"

ji je rignil v obraz, opotekaje se pred njo in ponuja ji kozarec vina. "Pijte! Na to zdravico!

mora piti vsak Francoz, bodi moški, bodi ženska, bodi otrok, če noče, da ga vzame vrag! Na trobojnico! Na trobojnico — in doli madame Veto! (Kraljica Marija Antoinetta). Pijte, gospa, pijte na slavo trobojnico!"

Ob bučnem rjovenju svojih tovarišev ji je tiščal kozarec pred usta.

"Pijte, pijte! Živila trobojnic! Doli madame Veto!"

Začule so se šale in kletvine, ki jih ne morem zapisati.

Potprijetje me je minilo; planil sem na noge, da bi jih kaznoval. Toda markiza, ki si je bila ohranila čudovito prisotnost duha, me je pogledala, češ, naj mirujem.

"Ne!" je rekla in ponosno vzdignila glavo. "Ne bom pila, ne!"

"Oho!" je zavpil pjanec in udaril v grd grohot. "To se pravi, da ste aristokratka? Pijte, — če ne, vas naučimo mi ..." "Ne bom pila!" je odvrnila z ošabnim pogumom. "In ko pride gospod de Geol za nami, mu boste odgovarjali za svoje vedenje."

Dedec je bil zdajci kakor poparten.

"Ali mar poznate barona de Geola?" je vprašal z izpremenjenim glasom.

"Razstala sva se v zadnji vasi in zmjenjena sva, da se dobiva takukaj," je odgovorila hladnokrvno. "Svetujem vam, gospod, da pijete svoje zdravice sami in pustite druge ljudi pri miru. Baroni n'človek, ki bi komu prizanesel žalitev."

Kričač je skomignil z rameni, da bi skril zadrgo.

"Nu da, če ste njegovi prijatelji," je zagodnjal, vračaže se na svoje mesto, "tedaj je menda v redu. Če niste aristokratka..."

"Nič bolj od gospoda de Geola," je odvrnila.

Nato je lahko naklonila glavo in stopila v alkovo.

Po tem prijetljaju so pivci

manj govorili, zakaj markiza je bila uganila: Geolovo ime je bilo znano in spoštovano. Kmalu so se zavili v svoje plašče in poleglo po tleh. Tudi jaz sem stori takoj in prebil noč dokaj bojje, nego sem se nadejal.

Ko sem odpril oči, se je nekdo sklanjal nad meno. V svitu žerjavice, ki je še tlela na ognjišču, sem spoznal gospoda de Saint-Alais. Pokazala je na ostale prenočevale, ki so še smrčali.

"Pst!" je rekla in položila prst na ustnice. "Pet je proč. Jules je zapreza. Gospodinji sem plačala jaz; če pet minut bova pripravljeni."

"Toda solnce vzide še čez uro!" sem odgovoril.

Ce to ni bil zgodnji odhod!

Markiza ni odnehala.

"Ali naju hočete spraviti v nevarnost, da se prične istorija iznova?" mi je srdito šepnila na uho. "Nemara bi naju radi zadrljali, dokler ne pride baron de Geol?"

"Razpolagajte z meno, gospa," sem odgovoril.

S tem odgovorom se je zadovoljila; brez kake pripombe je izginila za zaveso in jela tam nekaj šepetati. Obul sem škorjne, in ker je bilo v izbi zelo mraz, sem sedel k ognjišču, da bi se ogrel. Nato sem si popravil ovratnico in meč. Bil sem na red. Po mojem mnjenju je bilo veliko prezgodaj, zlasti, ko smo bili že prejšnji dan tako ranc krenili na pot. Toda moja vloga je zahtevala, da ustrežem markizi.

Ce nekaj trenutkov se je vrnila; vzlic bledi razsvetljavi sem opazil, da vsa trepeče od nestrosti.

"Oh," je dejala, "ali tega kočija res nikoli ne bo? Ne konča ni ne kraja! Idite ga priganjat, gospod, in recite mu, naj se podviza! ... Kaj bo, o Bog, če pride de Geol in nas najde?

Trenutek nato se je jelo seno nad meno premilati; najtežji del gmote, ki me je davila, se je odvalil. Zaslil sem glasove in klice ter zagledal nekaj tre-

Cudil sem se tej smešni namutkov, ne da bi se mogel ganiti, luč — bil sem otet! Z glisti címer so se zlikovci okoristili ter me zvezali od nog do glave. Tako zvezanga so me nekam odnesli in vrgli v nekaj mehkega; po vonju sem spoznal, da mora biti seno. Nato se je zavalil name sveženj sena, za njim drugi in tretji, cedalje več in več, dokler nisem bil ves pokopan pod njimi. Mislec, da se zdaj-zdaj zadušim, sem spet potiskusil zaklicati na pomoč. To da plašč mi je bil nekajkrat ovit okoli glave in vse, kar sem mogel spraviti iz sebe, je bilo zamolko hropenje, ki se je izgubilo med gubami debelega blaga.

OSEMNAJSTO POGLAVJE.

Kar žalost me je pogledati.

Dolgo sem se boril in strašna smrt od zadušenja mi je ždela več minut tik za vratom, še v poslednjem trenutku sem pomisli, da moram negibno ležati in zbrati vse sile telesa in duha, a ko naj si pomorem.

In res: ko sem nekaj časa moroval, je dušeči občutek odnehal. Vstati nisem mogel, toda posrečilo se mi je, da sem se prevabil na bok in zasopel nekoliko bolj svobodno. Moj položaj zato še ni bil dosti boljši. Pristiš sena, ki je bilo napokipeno name, mi je jeli povzročati nove muke. Za pestja so mi zatekala od vezirčnik meča me je tiščal v bok in hrbitišče se mi je lomilo pod svežnji, s katerimi so me bili zasuli. Od bolečin sem naposled izgubil zavest.

To stanje je moralno trajati že dokaj časa, ko me je vzdramil iz njega nekakšen šum. Prišluhnih sem kakor v snu. Šum se je ponovil; nato sem začutil v meči osto bolečino. Zakričal sem; in vzlic plača in senu, s katerim sem bil pokrit, sem začul slaboten odnev.

Trenutek nato se je jelo seno nad meno premilati; najtežji del gmote, ki me je davila, se je odvalil. Zaslil sem glasove in klice ter zagledal nekaj tre-

"Jezus!" je vzkliknila ženska. "Saj to je gospod, ki je davi odpeljal!"

Vsa prepadena je vzkliknila rokami.

Pogledal sem jo. Bila je marica. Grlo mi je bilo prekovanico usnj, ustnice zadrževali dvakrat sem moral potisniti preden se mi je posredilo in prošlo, naj me razvede.

Med novim prese na vzklikanjem je izpolnila željo; nato, ko so videli, da ves trd in se ne morem gmo, so me zanesli na prag, posredno na stol in mi podali krov vode. Ta voda in sveži zrak me poživila in čez minut spet lahko stal na nogah.

Na vzklikanjem je izpolnila željo; nato, ko so v zmedenosti vrtoglavici prvi trenutki morem zbrati svojih mlečnih kmalu je pristopil slovenec, ki so celjakov in služinčadi, je obdajala.

"Kaj je to?" je dejal, pomeni to? Kako ste prispevali v hlev, gospod?"

Krčmarica je namesteno odgovorila, da je eden med hlapcev, ki je bil seno, da je z vilami drog, mojo nogo in me odkril.

"A kdo je to?" je z začetkom glasom vprašal.

"Moje ime je vikont de

sem se oglašil.

(Dalje prihodnjik)

Proda se

lepo hišo za eno družino

sob in garaža. — Nahaj

Lexington Ave., blizu Es

St. — Za hitro prodajo

\$4,800. — Poklicite po

ENdick 2681.

Naprodaj

je dobridoča trgovina

se prodaja cigare, slas

grocerijo. — Ima \$400

skega prometa in najem

nizka. Proda se radi

tva, — Kupcu se da

časa za poskušnjo,

se med 2. in 3. uro popo

8520 GARFIELD BO

VARD

Vzemite E. 105th Garfield

lično karo.

KLUB DRUŠTE

S. N. DOMA

na St. Clair Ave.

RAZPIS SLU

NATAKAR

Kupite sedaj do

je zaloga popo

Pralne stroj

MAYTAG — ABC —

CONLON — BENDE

Električne ledine

FRIGIDAIRE — EL

LUX

Kuhinjske pedic

MAGIC CHEF — GRAN

ROPER — FRIGIDA

Radio

ZENITH — PHILCO —

SON-STROMBERG

Cene zmerne. Damo

ka mesečna odpla

NORWOOD APPLI

& FURNITURE

6104 St. Clair Ave.

819 E. 185 St.

Havajska zračna sila

